DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)
den 7 mars 2002 *

I mål C-39/01,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av R.B. Wainwright, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, företrätt av R. Magrill, i egenskap av ombud, biträdd av R. Anderson, barrister, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

angående en talan om fastställelse av att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, s. 26) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller, under alla förhållanden, inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden N. Colneric samt domarna R. Schintgen (referent) och V. Skouris,

generaladvokat: C. Stix-Hackl,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 10 januari 2002 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 29 januari 2001, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, s. 26) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller, under alla förhållanden, inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser.

2 Enligt artikel 21.1 första stycket i direktiv 96/61 skulle medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa detta direktiv senast tre år efter det att direktivet trätt i kraft, det vill säga den 30 oktober 1999, och omedelbart underrätta kommissionen om dessa.

3 Kommissionen, som inte hade fått något meddelande om vilka åtgärder Förenade kungariket vidtagit för att följa direktiv 96/61, sände den 18 februari 2000 en formell underrättelse till denna medlemsstat och uppmanade den att inom två månader inkomma med yttrande. Förenade kungariket medgav att det förelåg dröjsmål med införlivande av direktivet men att detta skulle vara slutfört i juli månad 2000. Efter utgången av denna tidsfrist riktade kommissionen den 3 augusti 2000 ett motiverat yttrande till Förenade kungariket och uppmanade denna medlemsstat att inom två månader från delgivningen av yttrandet vidta nödvändiga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt direktivet.

4 Sedan Förenade kungariket i skrivelse av den 7 december 2000 svarat att huvuddelen av direktiv 96/61 hade införlivats i England, Wales och Skottland men att detta införlivande ännu inte hade slutförts i Nordirland och Gibraltar samt i Förenade kungarikets off-shore-anläggningar, beslutade kommissionen att väcka förevarande talan.

5 Kommissionen har erinrat om medlemsstaternas skyldigheter enligt artiklarna 10 EG och 249 tredje stycket EG och har gjort gällande att Förenade kungariket var skyldigt att vidta nödvändiga åtgärder för att följa direktiv 96/61 och omedelbart underrätta kommissionen om dessa.

6 Förenade kungariket har inte bestritt att direktiv 96/61 inte har införlivats inom föreskriven tidsfrist men har anfört att arbetet med att fullständigt införliva direktivet pågår.

7 Eftersom direktiv 96/61 inte har införlivats inom den i det motiverade yttrandet angivna tidsfristen, skall kommissionens talan anses välgrundad.

8 Det skall följaktligen fastställas att Förenade kungariket har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/61 genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta samtliga de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Rättegångskostnader

9 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Förenade kungariket skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Förenade kungariket har tappat målet, skall denna stat förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

följande dom:

1) **Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta samtliga de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.**

2) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall ersätta rättegångskostnaderna.

Colneric Schintgen Skouris

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 7 mars 2002.

R. Grass

Justitiesekreterare

N. Colneric

Ordförande på andra avdelningen